

Doctrina autentică a Islamului (Aqidah) și acțiunile care o invalidează

[Romana - Romanian - روماني]

'Abd Al 'Aziz bin 'Abdullah bin Baz

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC) &
Mioara Ghinia

Revizuit de: Oana-Alexandra Nica & Corneliu Ghinia

2013 - 1434

IslamHouse.com

العقيدة الصحيحة وما يضادها ونواقض الإسلام

« باللغة الرومانية »

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ميوارا غينيا

مراجعة: وانا أليكساندرا & كورنليو غينيا

2013 - 1434

IslamHouse.com

Doctrina autentică a Islamului (Aqidah) și acțiunile care o invalidează

Introducere

*În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Odrăgător
Toată lauda și cuvine lui Allah Preaînaltul și toate
binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său,
Mohammed, asupra familiei sale, a companiilor
asupra tuturor celor care urmăresc Calea sa cea Dreaptă fie
ca Allah Cel Atotputernic și a milăde ei în Ziua Judecării!*

Având în vedere faptul că adevărata «Aqida-Aqidah», dogma autentică, este fundamentul Islamului, am decis ca această carte să poarte numele de „Doctrina autentică a Islamului și acțiunile care o invalidează.”

Este evident din textele Coranului cel Sfânt, ca și din Sunna Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)¹ că vorbele și faptele unei persoane nu

1 Sunna reprezintă Tradiția Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care cuprinde tot ceea ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus și a făcut din momentul primirii Revelației Divine și până la moartea sa.

² **Notă explicativă:** În această carte, atunci când spunem *Allah spune...*, utilizăm traducerea sensurilor cuvintelor din versetele

vor fi acceptate, cu excepția cazului în care acestea provin dintr-o adevărată doctrină. În cazul în care doctrina nu este autentică, atunci cuvintele și acțiunile care decurg din acest lucru sigur vor fi respinse.

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune¹ în Coranul cel Glorios:

„... Cel care se leapădă de credință, faptele lui sunt în deșert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduți.”
[Coran, 5:5]

De asemenea, găsim în Coranul cel Sfânt:

„Vi s-a revelat ție și aceluia de dinaintea ta: «De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre aceia care pierd.»” [Coran, 39:65]

Versetele în legătură cu aceasta sunt nenumărate. Coranul și Sunnah precizează clar că adevărata doctrină este credința în Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul), în Îngerii Lui (Pacea lui Allah fie asupra lor!), în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi (Pacea lui Allah fie asupra lor!), în Ziua de Apoi și în Al-Qadar (Destinul Divin), cu toate aspectele pozitive și negative care reies din cea din urmă.

respective și nu o traducere literală, deoarece nimeni nu știe traducerea lor completă, sub toate aspectele, cu excepția lui Allah Preaînaltul.

Acești șase piloni sunt cei șase stâlpi ai credinței, care susțin adevărata doctrină pentru care Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a trimis Coranul cel Nobil și pe Profetul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Acești piloni include, de asemenea, toate aspectele legate de Al-Ghaib (Lumea Viitoare Nevăzută). Acestea înseamnă toate aspectele despre care Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) și Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-au informat. Dovada acestor piloni se desprinde din multe versete din Coranul cel Glorios, precum și din Sunnah. Următoarele versete sunt doar câteva exemple. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) ne spune:

„Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuvioșia este a crede în Allah și în Ziua de Apoi, în Îngeri, în Carte și în Profeți...” [Coran, 2:177]

De asemenea, mai găsim:

„Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare [dintre ei] a crezut în Allah, în Îngerii Lui, în Scripturile Lui și în Trimisii Lui. [Și ei zic]: «Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre Trimisii Săi.» Și ei au zis: «Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta [o implorăm], Doamne, și la Tine este întoarcerea!»” [Coran, 2:285]

Și încă:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu credință neclintită în Allah și în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o asupra Trimisului Său și în Cartea pe care a pogorât-o mai înainte! Cel care nu crede în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Trimișii Săi și în Ziua de Apoi, acela pribegește în cea mai îndepărtată rătăcire.” [Coran, 4:136]

„Oare nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte și aceasta este pentru Allah [un lucru] Ușor!” [Coran, 22:70]

Hadith-urile (cuvintele și învățăturile Profetului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care arată acești piloni sunt, de asemenea, nenumărate. Cităm următorul hadith ca un exemplu. Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că, atunci când Îngerul Jibril (Pacea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) despre credință (iman), el a spus:

„Iman (credința) este să crezi în Allah, în Îngerii Lui, în Cărțile Sale, în Mesagerii săi, în Ziua de Apoi, și să crezi în Al-Qadar (Destinul Divin), cu toate cele pozitive și negative, care poate să implice acest lucru(Al-Qadar).”

(relatat de Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Nasa'i, Abu Dawud, Ibn Majah și Ahmad)

Din acești piloni decurg toate celelalte lucruri în care un musulman trebuie să creadă, ținând cont de obligațiile sale față de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în Ziua Judecării și de toate acele aspecte legate de Lumea Nevăzută Viitoare.

***Credința în Allah. Credința că Allah este adevărata
Divinitate pe care merită să o adorăm***

Credința în Allah Al-Ahad (Unicul) înseamnă că Allah este adevăratul Dumnezeu și că El este Unicul demn de a fi adorat, pentru că El este Creatorul și Susținătorul tuturor oamenilor. De asemenea, aceasta înseamnă că El, Al-'Alaa (Preaînaltul) are deplină Cunoștință atât de cuvintele și acțiunile ascunse, cât și de cele neascunse pe care oamenii le fac și numai El, Al-'Adhiim (Cel Măreț) poate să îi recompenseze pe cei drepecți și să îi pedepsescă pe cei care nu se supun Poruncilor Sale. De fapt, singurul motiv pentru care Allah Al-Akhram(Cel Generos) a creat omenirea, ca și pe celelalte creature, cum sun djinnii¹ este ca ei să se închine numai Lui, Unicul, după cum ne spune în Coranul cel Glorios:

„Eu nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore. ~ Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici

1 Djinnii sunt creaturi ale lui Allah Al-Ahad (Unicul), create din foc, care trăiesc pe Pământ, dar sunt ascunși privirii oamenilor.

nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine. ~ Ci Allah este Ar-Razzaq [Întreținătorul], Al-Matin [Stăpânul puterii, Cel Statornic].” [Coran, 51:56-58]

De asemenea, ni se mai spune:

„O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a făcut pe voi și pe cei de dinaintea voastră. Ca să aveți frică [de El]. ~ [Slăviți-L pe] cel care v-a făcut vouă Pământul un covor și cerul o zidire și a pogorât din cer apă și a scos prin ea, din roade, hrană pentru voi. De vreme ce voi știți [toate acestea], nu-i faceți lui Allah semeni!” [Coran, 2:21-22]

Allah Al-Hamiid (Cel demn de laudă) a trimis pe Pământ Mesageri (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și, de asemenea, și Cărțile Sale, pentru a clarifica acest drept, de a chema oamenii la această dreptate și de a avertiza despre orice altceva ar contrazice aceasta.

Coranul cel Glorios afirmă:

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis [ca să le zică]: «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut.»” [Coran, 16:36]

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Coran, 21:25]

„Alif, Lam, Ra'. Aceasta este o Carte ale cărei versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept, Bineștiutor [*Hakim, Khabir*]. ~ Nu-L adorați decât pe Allah! Iar eu sunt [trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine.” [Coran, 11:1-2]

Adevăratul sens al adorării, menționat în versetele de mai sus este dedicarea tuturor acțiunilor doar lui Allah Al-Ahad (Unicul) și numai Lui. Printre aceste acțiuni se numără cererile, teama și speranța, Rugăciunile, Postul, sacrificiul animalelor și jurămintele. Toate acestea ar trebui să se facă cu supunere totală față de Voința Lui, cu teamă de pedeapsa Lui, cu speranță pentru Mila Lui și cu dragoste față de El, Al-'Alaa (Preaînaltul). Foarte multe versete din Coranul cel Glorios demonstrează în mod clar acest principiu fundamental al Islamului, printr care:

„Noii ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință! ~ Lui Allah I se cuvine credința curată. Iar aceia care și-au luat alt ocrotitor în locul Lui [zicând]: «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah», Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:2-3]

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El.” [Coran, 17:23]

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă voia necredincioșilor [nu este aceasta]!” [Coran, 40:14]

Bukhari și Muslim, de asemenea, au raportat că Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dreptul lui Allah asupra slujitorilor Săi (oamenii) este că aceștia trebuie să-L adore pe El și numai pe El și nu trebuie să-I asocieze parteneri în adorare.”

Credința în cei cinci stâlpi de bază ai Islamului

Credința în Allah Al-Ahad (Unicul) înseamnă, de asemenea, credința în toate datoriile evidente, inclusiv în cei cinci stâlpi de bază ai Islamului și anume:

1. *Shahada* – mărturisirea că „Nu există niciun alt Dumnezeu în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său.”

2. *As-Salat (Rugăciunea)* – efectuarea celor 5 Rugăciuni zilnice obligatorii (fard).

3. *Az-Zakat* – acordarea Zakat-ului (caritate obligatorie).

4. As-Siyam (Postul) – a posti în luna Ramadan (a noua lună din calendarul Islamic).

5. Al-Hajj (Pelerinajul) – Pelerinajul la Mecca, pentru persoanele care au capacitatea financiară și fizică de a face acest lucru.

Cel mai important pilon este mărturia de credință, că nu există nici un Dumnezeu în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său. Această declarație necesită devotament sincer față de Allah Al-Ahad (Unicul) și numai față de El, cu sinceritate. Oricine se închină altcuiva în afară de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul), este doar într-o zadarnică minciună, după cum Coranul cel Glorios ne spune:

„Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune și că Allah este Al-'Aliyy, Al-Kabir [Cel mai Înalt și Cel mai Mare].” [Coran, 22:62]

După cum am menționat mai înainte, Allah Al-Baar'î (Creatorul) a creat djinnii și oamenii numai pentru ca aceștia să I se închine Lui și numai Lui, Unicul, și pentru aceasta a i-a trimis pe Mesagerii Lui (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și Cărțile Lui, pentru a le explica importanța fundamentală a adorării Lui, Unicul.

Mulți musulmani din ziua de azi au neglijat această semnificație esențială a credinței în Allah Al-'Alaa

(Preaînaltul) și, prin urmare, conștient sau inconștient, se închină la alte lucruri decât lui Allah Al-Ahad (Unicul), încalcând, astfel, dreptul adorării, care este dreptul Său unic.

Credința că Allah este Singurul Creator și Chezaș al tuturor oamenilor

Această credință necesită, de asemenea, convingerea că Allah este Singurul Creator și Chezaș al tuturor și că doar El este Îndrumătorul treburilor lor, în conformitate cu Voința Sa și Cunoașterea Sa Absolută. Așadar, El este Domnul acestei lumi și al Vieții viitoare, ca și aș tuturor lumilor. Nu există niciun alt Creator sau Dumnezeu cu excepția Lui. El a trimis solii și Cărți pentru a chema omenirea pe drumul de care să beneficieze atât în această lume, cât și în Viața Viitoare. Coranul cel Nobil afirmă:

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!” [Coran, 39:62]

„Domnul vostru este Allah, care a creat cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron. El face ca noaptea să învăluie ziua, urmându-i degrabă. [El a creat] Soarele, Luna și stelele supuse Poruncii Sale. Și nu este

decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!” [Coran, 7:54]

Credința în Frumosele Nume ale lui Allah și în Înaltele Sale Atribute

Credința în Allah necesită, de asemenea, credința în Numele Lui Frumoase și în Înaltele Sale Atribute, care sunt menționate explicit în Coranul cel Glorios, ca și de însuși Profetul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra sa!).

Trebuie să credem în toate Atributele Sale, fără să le schimbăm, fără să le ignorăm, fără să le denaturăm semnificația și fără a pretinde că acestea sunt similare cu proprietățile creațiilor (totul este creat de Allah Al-'Alaa). Din contră, trebuie să credem în aceste Atribute ale Sale și să-L descriem pe Allah într-un mod care se potrivește Măreției Sale, pentru că niciuna dintre creaturile Sale nu îi seamănă în niciun fel. Coranul cel Glorios ne spune:

„... El este Cel care Aude Totul și Cel care Vede Totul [As-Sami', Al Basir].” [Coran, 42:11]

„Nu-l faceți, așadar, semeni lui Allah, căci Allah știe, în vreme ce voi nu știți!” [Coran, 16:74]

Aceasta este doctrina Ahlu Sunnah wal Jamma'ah, a companionilor Profetului (Allah să fie mulțumit de el!) și a celor care urmează pașii lor (deci, persoanele care urmează Sunnah și toate acțiunile cu care sunt de acord majoritatea musulmanilor, fără a introduce noi modalități de adorare pe care Profetul Mohammed, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, nu le-a urmat).

Imamul Abu Al-Hassan Al-Ahs'ari se referă la această doctrină în cartea sa *Al-Maqalat an Asehabil-Hadith wa Ahlis-Sunnah*. Toți cercetătorii au relatat, de asemenea, în lucrările lor, despre această doctrină, considerând că este adevărată.

Imam Al-Awza'i a spus:

„Az-Zuhri și Makhul au fost întrebați despre versetele ce menționează Atributele lui Allah, iar aceștia au răspuns: «Lasă-le așa cum sunt.»

Acest lucru înseamnă că acestea nu pot fi interpretate.

Al-Walid ibn Muslim a spus:

„Malik, Al-Awza'i, Al-Laith ibn Sa'd , precum și Sufiyan Ath-Thawri, Allah să aibă milă de ei, au fost întrebați în

legătură cu Atributele lui Allah și toți au spus să avem încredere în acestea fără să le interpretăm semnificația.”

Al-Awza'i a spus:

„Ne-am obișnuit să spunem în prezența At-Tabi'un (succesorii companionilor Profetului) că Allah este pe Tronul Său și credem în toate Atributele Sale enumerate în ahadith.”

Când Rabi'ah ibn Abu Abdur-Rahman, profesorul imamului Malik, a fost întrebat în legătură cu versetul:

„Domnul vostru este Allah, care a creat cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron...” [Coran, 7:54].

a răspuns:

„Așezarea lui Allah pe Tron nu poate fi pusă la îndoială, dar este imposibil însă să ne imaginăm modul în care se întâmplă aceasta; Mesajul vine de la Allah, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a transmis acest Mesaj, iar (noi) trebuie să credem în acesta așa cum este.”

Atunci când imam Malik a fost întrebat în legătură cu modul în care Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) S-a așezat pe Tron, a răspuns:

„«Faptul că Allah S-a așezat pe Tron este cunoscut, dar modul în care s-a întâmplat aceasta este necunoscut,

credița în această temă este obligatorie și întrebările în legătură cu modul în care s-a întâmplat sunt o inovație negativă în Religie (Bid'ah).» Apoi s-a întors spre cel care întrebase, spunându-i: *«Tu nu ești altceva decât un om rău.»* Apoi, el le-a cerut oamenilor din jurul lui să-l îndepărteze.”

A fost relatat că Umm Salamah, soția Profetului (Allah să fie mulțumit de ea!), a făcut aceeași declarație.

Imam Abu Abdur-Rahman ibn Al-Mubarak a spus în legătură cu aceasta:

„Noi știm că Domnul nostru (Slăvit fie Numele Lui!) S-a așezat pe Tronul Său și deasupra cerurilor Sale și este dincolo și deasupra Creației Sale.”

Învățații Islamului au scris multe despre acest subiect, care sunt imposibil de a fi citate toate în această carte. Oricine este interesat să afle mai multe despre acest subiect, poate accesa operele scrise de savanții care au studiat Sunnah. Acestea sunt, printre altele, cartea lui Abdullah ibn Ahmad, denumită *As-Sunnah*, cea a lui Mohammed ibn Khuzaimah *At-Tawhid* sau a lui Abul Qasim At-Tabari *As-Sunnah*. Puteți citi, de asemenea, răspunsul imamului Ibn Taimiyyah oferit oamenilor din Hama, Siria, în conformitate cu care a clarificat doctrina Ahlu Sunnah wal Jamma'ah.

Acest răspuns a inclus, de asemenea, declarațiile Ahlu Sunnah wal Jamma'ah, precum și textele cu dovezi logice din Coran și Sunnah (Tradiția Profetică), care susțin punctul lor de vedere și expun opiniile contrare. El a abordat această problemă în tratatul său, cunoscut sub numele de *Ar-Risalatul La-Tadmiriyyah*, care a arătat credința Ahlu Sunnah cu dovezi logice scrise în Coran și Sunnah, nelăsând loc pentru contraargumentare celor care caută în mod obiectiv Adevărul.

Oricine adoptă o abordare diferită decât cea a Ahlu Sunnah privind problema Numele și Atributelor lui Allah, se va opune în orice caz, probelor logice și celor care se găsesc în textele din Coran și Sunnah.

Ahlu Sunnah au confirmat toate Numele și Atributele pe care însuși Allah le-a spus în Coran sau în hadith-urile autentice ale Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Isa!). Nu le afectează, deformând semnificația lor, sau să le ignore, și nici nu le aseamănă cu cele ale creaturilor Sale. S-au luat în considerare toate dovezile posibile și aceasta are drept urmare evitarea contradicțiilor evidente. Este Planul lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) să facă intervenția celor obiectivi și a celor ce caută sincer să instaureze obiectiv Adevărul Suprem al Islamului. În Coranul cel Glorios găsim:

„Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o facem să dispară și iată că ea este ca și moartă. Și va fi vai de voi pentru ceea ce îi puneți Lui în seamă!” [Coran, 21:18]

„Și ei nu-ți vor aduce nicio pildă, fără ca noi să venim cu Adevărul și cu o tâlcuire mai frumoasă.” [Coran, 25:33]

Comentând versetul :

„Domnul vostru este Allah, care a creat cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron...” [Coran, 7:54]

Vestitul interpret al Coranului cel Nobil, Al-Hafiz ibn Kathir, a declarat:

„Oamenii adoptă foarte multe păreri în legătură cu această temă despre care este imposibil să ne referim aici. Așadar, adoptăm această problemă din poziția străbunilor virtuosi – primii musulmani, As-Salaf-us-Salih, precum și al lui Malik, Al-Awza'i, Ath-Thawri, Al-Laith ibn Sa'd, Ash-Shafi'i, Ahmad și Ishaq ibn Rahwaih. Toți au crezut în Atributele lui Allah fără să denatureze importanța lor, fără să le ignore sau să le asemene cu cele ale creaturilor Sale și orice imagine a lui Allah ne vine în minte, trebuie s-o respingem , întrucât

**„... Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Sami', Al-Basir [Cel care Aude Totul și Cel care Vede Totul].”
[Coran, 42:11]”**

Nu'aim Al-Khuza'i, învățătorul imamului Bukhari, a spus:

„Cine aseamănă pe Allah cu creaturile Lui este necredincios și oricine neagă Atributele pe care Allah și le însușește, este necredincios. Este imposibil să Îl asemănăm pe Allah cu oricare dintre creaturile Lui. Cei ce adevăresc Atributele lui Allah într-un fel potrivit Măreției Sale, așa cum se face referire clară în versetele Coranului și în hadith-urilor autentice, se află pe drumul cel bun.”

Credința în Îngeri

Un musulman trebuie să creadă în toți Îngerii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!), pe care acesta i-a creat pentru a-L adora și pe care El Însuși îi numește preacinstiți robi în Coran, și că:

„El știe ce este înaintea lor și ce este în urma lor. Iar ei nu mijlocesc decât pentru acela de care El este mulțumit, dar ei sunt cu teamă de El.” [Coran, 21:28]

Îngerii (Pacea lui Allah fie asupra lor!) se clasifică în diferite categorii și le-au fost încredințate diferite sarcini. Orientativ, vom enumera câteva dintre acestea. Există, printre alții, cei care susțin Tronul lui Allah, cei ce păzesc Paradisul și Iadul și cei care înscriu faptele oamenilor. Un musulman trebuie să creadă în cei pe care Allah Al-Ahad (Unicul) i-a denumit, cum sunt Jibril, Mika'il, Malik, paznicul Focului Iadului, sau Israfil (Pacea lui Allah fie asupra lor!), care este răspunzător cu suflatul în trâmbiță în Ziua Judecării.

Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) relatează că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Îngerii au fost creați din lumină, djinnii au fost creați din flacăra fără fum a focului și Adam a fost creat din ceea ce vi s-a spus vouă»

(relatat de Muslim)

Credința în Scripturi

Un musulman trebuie să creadă că Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) a trimis pe Pământ Scripturile Sale, prin Profeții și Trimișii Săi (Pacea lui Allah fie asupra lor!), pentru

a clarifica dreptul Său (să Îl adore numai pe Allah, Unicul), așa cum ni se spune în Coranul cel Glorios:

„Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să se pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate...” [Coran, 57:25]

„Oamenii au fost [la început] un singur neam. Și i-a trimis Allah pe Profeți, vestitori și prevenitori, și a pogorât împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a face judecată între oameni...” [Coran, 2:213]

Un musulman trebuie, de asemeni, să creadă în Scripturile dezvăluite lui, pe care Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) le-a numit, precum Tora, Evanghelia, Psalmii și Coranul. Sfântul Coran este ultimul, cel mai bun, cel mai valabil și superior tuturor acestor Scripturi. El adeverește Scripturile de dinainte și le stă mărturie, certificând adevărul și separând minciuna adusă de acestea.

Toți musulmanii trebuie să urmeze poruncile lui, să ocolească interdicțiile și, în același timp, să se îndrepte către legile lui, ce au ca scop înlăturarea diferențelor dintre ei. Va trebui, de asemeni, să urmeze Sunnah autentică a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pentru că Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) L-a trimis pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atât pentru djinni, cât și întregii omeniri și a trimis Sfântul Coran să funcționeze ca judecător între ei. L-a făcut,

de asemeni, să funcționeze ca terapie a bolilor, precum ipocrizia, ignoranța și îndoiala, și ca o explicație pentru toate lucrurile, dar și îndrumător al faptelor și compasiune pentru cei ce cred. Coranul cel Glorios ne spune:

„Iar aceasta este o Carte binecuvântată, pe care Noi am pogorât-o. Urmați-o și temeți-vă! Poate că vi se va arăta îndurare!” [Coran, 6:155]

„Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună veste pentru musulmani.” [Coran, 16:89]

„Spune: «O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, căruia îi aparține împărăția cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale! Și urmați-I! Poate că veți fi călăuziți!» [Coran, 7:158]

Credința în Mesageri

Un musulman trebuie să creadă în toți Mesagerii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!), fără excepție. Trebuie să creadă că Allah Al-Ahad (Unicul) a trimis omenirii

Mesageri, care erau oameni ca și ei, pentru a-i preveni, să transmită veștile placate și să-i cheme la adevăr. Cine îi urmează va fi cu siguranță fericit, iar cine se opune, va fi pedepsit și va regreta. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este cel mai bun dintre acești Mesageri, fiind ultimul și Pecetea tuturor Profeților. Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv) spune:

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis [ca să le zică]: «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut»” [Coran, 16:36]

„[Și a trimis] Trimiși – vestitori și prevenitori – pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah.” [Coran, 4:165]

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților, și Allah este Atoateștiutor.” [Coran, 33:40]

Un musulman trebuie să creadă, de asemeni, în toți Profeții și Mesagerii (Pacea lui Allah fie asupra lor!) pe care Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a numit, precum Noe, Hud, Salih, Ibrahim și alții (Pacea lui Allah fie asupra lor!).

Credința în Ziua de Apoi

Credința în Ziua de Apoi cuprinde credința în toate lucrurile ce se vor întâmpla după moarte și în cele despre care Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ne-au informat. Aceasta cuprinde și încercarea din mormânt, martiratul și beatitudinea care vor fi acolo. Cuprinde, de asemenea, și credința în toate acestea ce se vor petrece în Ziua Judecății, precum As-Serat (podul deasupra Focului Iadului), Balanța faptelor (bune și rele), Darea de seamă, răsplata și pedeapsa, primirea Cărții Faptelor, care va fi dată credincioșilor în mâna lor dreaptă, iar necredincioșilor în mâna lor stângă, înapoia spatelui lor. Cuprinde și credința în răul ce va fi dat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), credința în Paradis și în Focul Iadului, ca și credința că cei fideli vor sta în fața Domnului lor și vor auzi Cuvântul Său.

Un musulman trebuie să creadă în toate aceste fapte și în altele despre care se vorbește clar în Coranul cel Nobil și care au fost spuse de către însuși Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Credința în Al-Qadar (Destinul Divin)

Credința în Al-Qadar (Destinul Divin) cuprinde patru lucruri:

Primul: Convingerea că Allah cunoaște ce-a fost și ce va fi. Cunoaște totul despre robii Săi, ceea ce vor primi și cât vor trăi pe Pământ, faptele lor și tot ceea ce îi privește. Nimic nu Îi rămâne ascuns Lui. Coranul cel Glorios spune:

„... căci Allah este a toate știutor.” [Coran, 58:7]

„... pentru ca să știți că Allah este cu putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu știința [Sa].” [Coran, 65:12]

Al doilea: Convingerea că Allah Al-Ahad (Unicul) a scris clar ceea ce a hotărât prin Destin, într-o carte, *Al-Lauh-Al-Mahfuz*, așa cum spune Coranul cel Nobil:

„Noi știm ce mistuie Pământul din ei. Noi avem o carte păstrătoare.” [Coran, 50:4]

„... și toate lucrurile le-am numărat într-o carte limpede.” [Coran, 36:12]

Mai mult, ni se spune:

„Oare nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în cer și pre Pământ? Acestea sunt într-o Carte și acesta este pentru Allah [un lucru] Ușor!” [Coran, 22:70]

Al treilea: Convingerea că Voința Sa este incontestabilă și puternică și că ceea ce Acela va hotărî se va face, în timp ce câte nu va hotărî nu se vor face.

„Allah face ceea ce voiește!” [Coran, 22:18]

„Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică «Fii» și el este.” [Coran, 36:82]

„Dar voi nu puteți voi decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor.” [Coran, 81:29]

Al patrulea: Convingerea că este Singurul Creator al lucrurilor (însuflețite și neînsuflețite) , cum spune Coranul:

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!” [Coran, 39:62]

„O, oameni! Aduceți-vă aminte de îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt creator afară de Allah care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din cer și de pre pământ. Nu există altă Divinitate afară de El! Cum de puteți voi fi abătuți.” [Coran, 35:3]

Credința în Destinul Divin, prin urmare, este formată din cele patru convingeri de mai sus. Aceasta este poziția Ahlu

As-Sunnah wal Jama'ah. Numai cei care fac inovații negative în Religie (eretice) refuză unele dintre aceste convingeri.

Credința este consolidată prin acte de supunere și se slăbește prin acte de nesupunere

Credința în Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) cuprinde, de asemenea, convingerea că semnificația credinței îmbină cuvintele cu faptele. Credința este întărită prin acte de supunere și actele de nesupunere o slăbește. Nu este permis să fie catalogat un musulman ca fiind necredincios (kafir), deoarece comite acte de neascultare și păcate majore, ca adulter, furt, cămătăria, consumul de alcool și neascultarea față de părinți, cu excepția cazului în care el sau ea consideră că aceste păcate sunt premise și nu interzise. Coranul cel Glorios afirmă:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela care îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Coran, 4:116]

Hadithurile autentice afirmă, de asemenea, că Allah Al-Ahad (Unicul) va scoate în cele din urmă din Focul Iadului pe acela care are greutatea credinței lui chiar și cât a unei molecule.

Dragostea de dragul lui Allah și invers

Credința în Allah cere încă să iubești de dragul Lui sau invers și să-ți faci prieteni de dragul Lui sau invers. Un credincios adevărat iubește credincioșii și și-i face prieteni, în timp ce arată aversiune față de necredincioși și nu-i consideră prietenii lui. Credincioșii va trebui să-i iubească pe companionii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Pe Ahlu Sunnah wal Jama'ah îi iubește și cred că sunt cei mai buni ai omenirii după Profeți (Pacea lui Allah fie asupra sa!), după cum declară Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în cunoscutul hadith:

„Cea mai bună dintre generații este generația mea și apoi cei ce urmează. Și apoi cei ce-i urmează pe aceștia.”

(relatat de Bukhari)

Ei cred, de asemeni, că cei mai buni dintre aceștia sunt următorii în această ordine: Abu Bakr, apoi Omar ibn Al-Khattab, Uthman ibn Affan și în final Ali ibn Abu Talib (Allah să fie mulțumit de ei!). Apoi sunt companionii (Allah să fie mulțumit de ei!), cărora li s-au dat veștile bune a intrării lor în Paradis și apoi ceilalți dintre companioni. Credincioșii sunt atenți la vorbele lor despre divergențele ivite între

companioni și cred că au făcut tot ce au putut mai bine pentru ceea ce au considerat că era corect. Cine se dovedea corect în judecata lui era răsplătit dublu și cine se dovedea greșit în judecata lui, era răsplătit o dată.

Credincioșii îi iubesc pe membrii credincioși ai familiei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și pe soțiile lui care sunt descrise ca mame a credincioșilor. Credincioșii se deosebesc de poziția șiiților (eretici amăgiți).

Ceea ce am spus în acest rezumat despre dogma adevărată prin care Allah Al-Ahad (Unicul) l-a trimis pe Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), reprezintă credința grupului cel drept îndrumat, cea a Ahlu Us-Sunnah wal Jama'ah, despre care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spune:

„Un grup de musulmani va continua victorios întrucât va insista asupra adevărului. Niciun rău nu se va întâmpla acestora din partea celor care-i reneagă până când porunca lui Allah se va realiza.”

A spus de asemeni:

„Evreii s-au separat în 71 de secte, creștinii s-au separat în 72 de secte și musulmanii se vor separa în 73 de secte și toate acestea se vor găsi în Focul Iadului în afară de una.”

Când companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) i-au cerut să le denumească grupul drept, a răspuns:

„Toți cei ce urmează ceea ce companionii mei și eu făptuim.”

Într-adevăr, aceasta este dogma autentică pe care trebuie s-o urmeze cineva.

Oamenii care vin în contradicție și cei care se abat de la această dogmă

Oamenii care vin în contradicție și se abat de la această credință se împart în multe categorii. Printre alții se numără și cei care adoră idoli, îngerii, djinnii, copacii și pietrele. Acești oameni nu numai nu au urmat chemarea Mesagerilor lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!), ci o și resping cu încăpățănare. Acest lucru l-a făcut și neamul Quraish (tribul Profetului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și unele triburi arabe, când Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a venit la ei cu adevărul de la Domnul său. Obișnuiau să invoce dumnezei falși pentru a-și satisface nevoile, să vindece pe bolnavi și să-i ajute să învingă dișmanii. De asemeni, ofereau jertfe acestora și se jurau în numele lor. Când Profetul, (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), încerca credințele lor și îi chema să-L adore doar pe Allah și să nu-L asocieze pe nimeni și nimic altceva în adorare, ei răspundeau:

„Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Acesta este un lucru uimitor!” [Coran, 38:5]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah asupra sa!) nu și-a pierdut nădejdea. A continuat să-i cheme la adorarea lui Allah Al-Ahad (Unicul), averizându-i să nu îi aducă parteneri în adorare și explicându-le realitatea Islamului. Încercările lui au avut rezultat când, într-un final, a fost adoptată Religia lui Allah Al-Ahad (Unicul) de către mulțime. Islamul s-a instaurat și s-a ridicat deasupra tuturor religiilor, datorită încercărilor insistente pe care le-a făcut Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) și cei ce i-au urmat în virtute. Totuși, situația s-a schimbat iar, după ignoranța care domina, și majoritatea covârșitoare a oamenilor a revenit la practicile ignorante, care cuprindeau orice formă de shirk (atribuirea de asociați lui Allah sau punerea Profetilor și a Mesagerilor mai sus de poziția pe care a hotărât-o Allah pentru aceștia sau să-i invoce pentru ajutor și protecție). Acest fenomen se întinde din ce în ce mai mult în societatea noastră din cauza neștiinței.

***Argumentația oamenilor moderni nu diferă de cea a
predecesorilor lor***

Argumentația adusă de oamenii moderni nu diferă de cea a predecesorilor lor, adică:

„... Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah!...” [Coran, 10:18]

De asemenea, găsim:

„... Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah...” [Coran, 39:3]

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a respins această declarație falsă și a făcut clar că adorarea oricărei alte persoane sau lucru în afară de Allah Al-Ahad (Unicul) înseamnă shirk (paganism și necredință). Coranul cel Glorios spune:

„Ei adoră în locul lui Allah ceea ce nu le face lor nici rău și nu le aduce lor nici folos și zic ei: «Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah!»” [Coran, 10:18]

Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) respingea această susținere în același verset:

„... Spune: «Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din ceruri și de pe Pământ?» Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].” [Coran, 10:18]

Aceste versete arată clar că adorarea Profeților, a sfinților și a altora în afară de Allah Al-Ahad (Unicul) este cea mai mare formă a shirkului, care este un păcat de

neiertat după moarte. Numai cei ce au făcut acest lucru încearcă să o denumească diferit. Coranul cel Nobil spune:

„... Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah...” [Coran, 39:3]

Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) respingea susținerea lor falsă, spunând următoarele:

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]

În acest verset, prin urmare, Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) face clar faptul că adorarea oferită altora în afară de El, Unicul, fie sub forma invocării, a speranței, a fricii sau a oricărei alte forme, este indiciul unei mari necredințe.

De asemenea, Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) îi numește mincinoși, atunci când susțin că falșii zei îi aduc mai aproape de Allah. Există nenumărate ideologii și filosofii în epoca noastră modernă care intră în opoziție totală cu această credință adevărată. Adepții acestora, care au fost inventate de către Marx Lenin printre alții, care se referă la ateism și necredință, dau alte nume convingerilor lor, precum socialism, comunism, ș.a.m.d.

Acești oameni sunt în esență necredincioși, pentru că nu cred în Ziua Judecării, în Paradis sau în Iad. Resping, de asemeni, toate religiile, susținând că nu există Dumnezeu și

că doar viața are însemnătate. Așadar cei îmbrățișează aceste ideologii și filosofii, cu siguranță vor întâmpina urmări grave atât în această viață, cât mai ale în viața viitoare. Alte convingeri, care se opun credinței adevărate, printre care unele secte de la Al-Batinyyah și de la As-Sufyia susțin că cei intitulați sfinți sunt parteneri ai lui Allah în gestionarea problemelor Lui în lume. Le dau nume ca Aktab, Autad sau Agoath. Într-adevăr, aceasta este cea mai graznică formă shirk în ceea ce privește Autoritatea lui Allah și este chiar mai rea decât forma de politeism existentă în Arabia preislamică. Arabii din acea vreme făceau asocieri lui Allah Al-Ahad (Unicul) numai în adorare, nu și în autoritate, legându-L pe Allah de asociați când toate mergeau bine, dar, când întâmpinau problem și greutăți, îl invocau pe Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) cu devotament sincer și exclusiv pe El, Unicul, după cum spune Coranul cel Glorios:

„[Amintește-le lor], dacă ei se urcă pe corabie și îl invocă numai pe Allah, fără să-l facă Lui niciun părtaș, însă după ce îi izbăvește [readucându-i] pe uscat, iată-i pe ei cum îi fac asociați.” [Coran, 29:65]

„Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: «Allah!» Atunci cum de se întorc ei?” [Coran, 43:87]

„Spune: «Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din cer și de pe Pământ și cine este stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel

fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?» Vor răspunde ei: «Allah!» Atunci spune: «Oare nu vă este vouă frică?»” [Coran, 10:31]

Mushrikinii moderni (cei care îi asociază parteneri lui Allah) sunt mai răi decât predecesorii lor

Cei care aderă la oricare formă shirk în zilele acestea sunt mai răi decât predecesorii lor, pentru că unii dintre aceștia îi fac asociați Autorității lui Allah și devin politeiști atât la bine, cât și la greu. Acest lucru este evident în practicile lor, atunci când se închină la mormintele lui Al-Husain, Al-Badawi în Egipt, când fac pelerinajul la Aden (Al-Eidarous), pelerinajul la Yemen (Al-Hadi), pelerinajul la Ibn-Arabi (Siria), pelerinajul la Abdul Qadir Al-Jilani în Irak și alte pelerinaje la mormintele cunoscute. Lucrurile sunt mai grave dacă ne gândim că există puțini oameni care se trudesă să le amintească acestor ignoranți realitatea tawhid-ului (monoteism), pe care Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a arătat-o prin Mesagerii Săi (Pacea lui Allah fie asupra lor!).

Ne rugăm lui Allah Atoateștiutorul să-i îndrume către adevăr și să îi ajute pe conducătorii musulmani să combat și să dezrădăcineze acest fenomen.

Între convingerile care vin în contradicție cu credința adevărată în ceea ce privește Numele și Atributele lui Allah sunt convingerile celor din Al-Jahmiyah și din Al-Mutazilah (secte) și ale celor asemenea lor. Aceste secte ignoră în totalitate înaltele Caracteristici și Atribute ale lui Allah și Îl descriu prin atribute ale entităților inexistente sau neînsuflețite. Allah este mult mai presus decât ceea ce se spune despre El, Unicul.

Al-Asha'irah este o altă sectă care contestă unele dintre mărețele Atribute, în timp ce acceptă altele venind în contradicție în acest fel cu dovezile logice și scrise ale Coranului cel Glorios și ale hadithurilor autentice.

Credința corectă și adevărată este cea a celor din Ahlu As-Sunnah Wal Jama'ah, care adevăresc toate Numele și Atributele pe care Allah le-a certificat despre El Însuși în Coran sau prin Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Aceștia Îl pun mult mai sus și dincolo de creația Sa, întrucât nu există nimeni să se asemene Acestuia, aplicând toate dovezile conținute în Coranul cel Nobil și în Sunnah, fără să schimbe câtuși de puțin sensul. În acest fel, evită să cadă în contradicție, așa cum au căzut mulți alții. Această credință este drumul către salvare și fericire în această viață, ca și în cea viitoare. Este vorba de Calea cea Dreaptă pe care l-au urmat venerabilii predecesori și conducătorii lor. Musulmanii moderni nu vor

urma drumul drept decât dacă urmează același drum cu predecesorii lor, întretesut cu Cartea Lui Allah (Coranul) și cu Sunnah Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în timp ce, în paralel, evită cele ce ar veni în contradicție cu aceasta.

Datoria adorării exclusive a lui Allah Al-Ahad (Unicul)

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorioso:

„Domnul vostru este Allah, care a creat cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron. El face ca noaptea să învluie ziua, urmându-i degrabă. [El a creat] Soarele, Luna și stelele supuse Poruncii Sale. Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!” [Coran, 7:54]

„Eu nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]

Cea mai importantă datorie a musulmanului este să Îl adore doar pe Allah, Unicul, Domnul cerurilor și al Pământului, și numai pe El, Preaînaltul. De aceea, El, Unicul, i-a creat pe oameni și pe djinni, pentru a-L adora doar pe El, în formele de adorare pe care le-a arătat, adică Rugăciunea,

Postul, Az-Zakat (caritatea obligatorie), Al-Hajj (Pelerinajul), sacrificiul animalelor, frica, speranța, protejarea și toate celelalte rugă (du'a). De asemenea, supunerea față de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) înseamnă ca musulmanul să îndeplinească toate Poruncile Lui și să evite Interdicțiile Lui, arătate în Coran și Sunnah. De asemenea, Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) i-a trimis pe Mesageri (Pacea lui Allah fie asupra lor!) cu Cărțile Sale, ca să clarifice oamenilor acest drept:

„O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a făcut pe voi și pe cei de dinaintea voastră, ca să aveți frică [de El].” [Coran, 2:21]

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri.” [Coran, 17:23]

„Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în Religia Lui, să împlinescă Rugăciunea [As-Salat] și să achite Dania [Az-Zakat]. Și aceasta este credința [comunității] celei drepte.” [Coran, 98:5]

„Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!” [Coran, 59:7]

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere [ascultare] față de Trimisul Său și față de

dirigitorii voștri! Apoi, dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [întru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu mai bune urmări.” [Coran, 4:59]

„Cel ce se supune Trimisului se supune, neîndoielnic, și lui Allah.” [Coran, 4:80]

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis [ca să le zică]: «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut!»” [Coran, 16:36]

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Coran, 21:25]

„Alif, Lam, Ra. Aceasta este o Carte ale cărei versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept, Bineștiutor [*Hakim, Khabir*]. ~ Nu-L adorați decât pe Allah! Iar eu sunt [Trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine.” [Coran, 11:1-2]

Toate versetele de mai sus evidențiază dreptul lui Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) de a fi Singurul adorat și aceasta este rădăcina Religiei Islamice. Evidențiază, de asemeni, înțelepciunea cu care i-a creat pe oamnei și pe djinni și înțelepciunea cu care și-a trimis Mesagerii (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și Cărțile Sale pe Pământ. Oamenii trebuie să

se gândească că acesta este motivul pentru care au fost creați ei și djinnii și să fie vigilenți, să nu cadă în greșeala tragică în care au căzut mulți, adică să dea Profetilor și sfinților un loc mai înalt decât ceea ce merită și să clădească moschei, biserici și temple deasupra mormintelor, și să ceară de la aceștia ajutor sau protecție, și oricare altă exprimare a acestei forme de shirk. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus companionului său, Mu'ad (Pacea lui Allah fie asupra sa!):

„Cunoști care este dreptul lui Allah asupra robilor Săi și dreptul robilor Săi asupra Sa?» Mu'ad a răspuns: «Allah și Profetul Său sunt singurii care știi.» Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este să fie iubit El Singur și să nu I se facă asociați, iar dreptul robilor asupra lui Allah este să nu îi pedepsescă pe cei ce nu-I atribuie Lui asociați.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În alt hadith, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricine moare și l-a făcut asociați lui Allah, merge în Focul Iadului.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, ne mai spune:

„Oricine se întâlnește cu Allah (când moare) și nu l-a făcut Lui asociați, va merge în Paradis. Cel ce îl întâlnește pe Allah (când moare) și l-a făcut asociați va merge în Iad.”

(relatar de Muslim)

Hadithuri în legătură cu aceasta sunt multe și această problemă este cea mai importantă. Din acest motiv, Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) l-a trimis oamenilor pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ca să-i cheme la monotheism și pentru a le interzice orice formă de shirk. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a transmis Mesajul lui Allah în cel mai bun mod cu putință și, din această cauză, a întâmpinat cu companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!) multe greutăți și multe chinuri până când Allah Al-Ahad (Unicul) l-a condus la victorie și a curățat Arabia de idoli și de politeism, și toate triburile arabe au trecut la Islam și au distrus toate statuile și idolii. Cuvântul lui Allah a triumfat și Islamul s-a instituit în toată Arabia și apoi musulmanii au chemat la Islam pe toată lumea (din afara Arabiei) și Allah a îndrumat prin aceștia multe popoare și a împărtășit adevărul și dreptatea întregii lumi:

„O, voi, cei care credeți! Dacă voi veți face să triumfe cauza lui Allah, vă va sprijini și El pe voi și va întări picioarele voastre.” [Coran, 47:7]

„Allah îi ajută neîndoielnic aceluia care-L ajută pe El. Allah este Al-Qawiyy, Al-'Aziz [Tare și Puternic]. ~ Aceștia [sunt] cei care – dacă Noi le dăm putere pePământ – împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat], poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este neîngăduit. Iar sfârșitul [tuturor lucrurilor] îi aparține lui Allah.” [Coran, 20:40-41]

Însă, cu trecerea timpului mulți oameni au început să se îndepărteze de la monoteismul adevărat și să urmeze pasiunile și dorințele lor și păcatul a început să se răspândească între ei. Din acest motiv, Allah Al-'Alim (Atoateștiutorul) i-a pedepsit, făcându-i pe dușmanii lor să fie mai puternici decât ei și să-i domine. Aceasta este pedeapsa pentru ceea ce au făcut și Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) nu este nedrept cu robii Săi:

„[Ei sunt] asemenea neamului lui Faraon și a celor de dinaintea lor, care nu au crezut în semnele lui Allah și pe care Allah i-a pedepsit pentru păcatele lor. Allah este Puternic [Qawiyy] [și] aspru la pedeapsă!” [Coran, 8:53]

De aceea, va trebui ca toți musulmanii, popoare și guverne, să se întoarcă către Allah Al-Ahad (Unicul) și să-L adore doar pe El, să se căiască pentru păcatele lor, îndeplinind poruncile pe care El, Preaînaltul, le-a făcut obligatorii și să se îndepărteze de cele interzise. Cel mai

important lucru este să urmeze Legea lui Allah și să înceteze să aplice legile care au fost instituite de către oameni:

„Și a fost o datorie pentru Noi ajutarea dreptcredincioșilor.” [Coran, 30:47]

„Allah le-a făgăduit acelora dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe Pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță Religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța: «Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic!» Și aceia care vor mai fi necredincioși după aceasta, aceia sunt nelegiuți.” [Coran, 24:55]

„Noi îi vom ajuta pe Trimișii Noștri și pe cei care cred, atât în viața din această lume, cât și în Ziua când se vor ridica martorii. ~ În Ziua când dezvinovățirea nu le va mai fi de niciun folos nelegiuților și când vor avea ei parte de bluestem și rău sălaş.” [Coran, 40:51-52]

Faptele care anulează Islamul

Despre faptele care anulează Islamul, trebuie să cunoașteți și să îi iubiți pe frații și surorile lor musulmani, căci Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a făcut obligatoriu tuturor supușilor Săi să accepte Islamul și să intre în aceasta cu credință, în timp ce i-a avertizat să nu urmeze nimic altceva în afară de Islam. I-a trimis, de asemeni, pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), să cheme omenirea la Islam. Allah Al-Ahad (Unicul) ne-a înștiințat în Coranul cel Glorios că drepti sunt cei ce urmează învățătura Islamului, iar rătăciți sunt cei ce o resping. Ne-a avertizat în multe versete de cauzele apostaziei (ieșirea din Islam) și a tuturor formelor de shirk și ale necredinței. Predicatorii musulmani au raportat că există multe motive care pot provoca apostazia unei persoane, care au fost evidențiate, pe scurt, în paginile ce urmează, zece cele mai importante forme ale apostaziei, astfel încât puteți să le evitați și să îi preveniți și pe alții în legătură cu acestea:

1. Să îi atribuie asociați lui Allah în adorare

Coranul cel Glorios spune:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela care îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Coran, 4:116]

„Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor.” [Coran, 5:72]

Formele de shirk cuprind, printre altele, invocarea morților, cererea altcuiva decât lui Allah, Unicul, ajutorul; oferirea de jertfe acestora și a jura în numele lor.

2. Să existe intermediari între o persoană și Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) și să caute intermedierea lor (a zeilor falși și a oamenilor) în fața lui Allah și să depindă de aceștia. Cei care fac aceasta sunt considerați a fi necredincioși.

3. Să nu-i condamne pe politești și pe acei ce recurg la shirk și necredință să se îndoiască de necredința lor sau să aprobe convingerile lor.

4. Să creadă cineva că îndrumarea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu este perfectă și completă sau să creadă că decizia și judecata altor oameni este mai bună decât judecata Profetului (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Cei ce preferă autoritatea zeităților false, At-Tawaid (de exemplu, regi, oracole, statui, etc.) sunt necredincioși.

5. Cei ce urăsc orice a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), sunt considerați, de asemeni, necredincioși, chiar dacă îndeplinesc poruncile lui. Coranul cel Nobil spune:

„Aceasta fiindcă ei au pizmuit ceea ce a pogorât Allah și, de aceea, El a zădărnicit faptele lor.” [Coran, 47: 9]

6. Cei ce iau în derâdere tot ce are legătură cu Islamul, precum pedeapsa și răsplata în Viața Viitoare, sunt necredincioși. Coranul cel Glorios spune:

„Iar dacă-i întrebi, atunci zic ei: «Noi vorbeam întra-olaltă și glumeam!» Spune: «Voi îl luați în derâdere pe Allah și semnele Sale, și pe Trimisul Lui?!» ~ Nu vă dezvinovațiți. Voi v-ați făcut necredincioși după ce ați fost credincioși. Iar dacă Noi iertăm o parte dintre voi, osândim o [altă parte], pentru că ei sunt nelegiuți!” [Coran, 9:65-66]

7. Practica magiei, în toate formele ei, cuprinzând și îndepărtarea cuiva de cel pe care-l iubește și să facă pe cineva să iubească pe altcineva sau ceva care, în condiții normale, nu-i place. Oricine practică magia sau o aprobă este necredincios, așa cum este arătat în versetul Coranului cel Sfânt, care spune:

„Dar ei doi nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: «Noi suntem o ispită, deci nu fi necredincios!»” [Coran, 2:102]

8. Să-i ajute cineva pe necredincioși împotriva musulmanilor, este o formă de necredință. Coranul cel Glorios spune:

„Acea dintre voi pe care vi-i faceți aliați sunteți ca și cum ați face parte dintre ei. Allah nu călăuzește pe Calea cea Bună un neam de oameni nelegiuți.” [Coran, 5:51]

9. Cei care cred că pot nega Legea Islamului sunt necredincioși. Coranul cel Nobil spune:

„Acela care dorește o altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Coran, 3:85]

10. Să se îndepărteze cineva de Islam și să refuze cu încăpățănare să afle învățătura lui și să refuze să făptuiască totul în conformitate cu aceasta. Coranul cel Glorios spune:

„Și cine este mai nelegiuit decât acela căruia i se pomenesc versetele Domnului său, iar el se întoarce apoi de la ele? Noi suntem pedepsitori față de cei nelegiuiți!”
[Coran, 32:22]

Între toate aceste fapte care anulează Islamul nu există nicio diferență, indiferent că sunt făcute în glumă, serios sau de frică. Toate acestea sunt foarte periculoase și majoritatea acestora se petrec. De aceea, este necesar pentru un musulman să fie atent și să se teamă pentru el în legătură cu acestea.

Al patrulea punct la care ne-am referit cuprinde, de asemeni, și pe cei ce cred că: legile instituite de oameni sunt mai bune decât Dreptul Islamic, că Dreptul Islamic nu este adecvat pentru aplicarea lor în aceste timpuri, că Islamul este motivul care se ascunde în spatele regresului musulmanilor în unele sectoare ale vieții sau că Islamul nu este aplicabil în alte domenii, dincolo de aspectele vieții fiecăruia în ceea ce-L privește pe Domnul lor. Punctul acesta îi cuprinde, de asemeni, și pe cei ce cred că a tăia mâna unui hoț înseamnă o lege retrograde, care nu trebuie să fie aplicată în societatea modernă, ca și pe cei ce cred că este

de dorit să se absolve de Legea Islamică în ceea ce privește viața socială (și cotidiană) și să aplice alte legi, instituite de către oameni, chiar dacă nu cred că alte legi sunt mai bune decât cele Islamice. Aceasta înseamnă că au făcut permisibil tot ceea ce Allah Al-Ahad (Unicul) a interzis. Oricine face permis ceea ce Allah a interzis, lucruri care sunt cunoscute în Religie precum adulterul, consumul de alcool, camăta sau guvernarea cu alte legi decât cele ale lui Allah, este necredincios și cu această părere sunt de acord toți învățații Islamului.

~ Căutăm la Allah protecție față de lucrurile care pot să provoace Mânia și Pedepsa Lui. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a familiei sale pure și a nobililor lui companioni (Allah să fie mulțumit de ei!) ~